

6 Inspraakbak: buiten werking

Steeds meer burgers keren zich tegen windturbines. Zo is rond de Oude IJssel driekwart van de bevolking tegen deze reuzen. Velen van deze mensen zijn zeer betrokken bij het milieu en willen de aarde goed doorgeven aan de nieuwe generatie. Windturbines zijn daar volkomen ongeschikt voor. Het is verouderde techniek, schadelijk voor mens en natuur, beperkt van levensduur, niet recyclebaar en verscheurt het landschap. Maar deze inspraak wordt genegeerd, niet geduld of eenvoudigweg belachelijk gemaakt. Dat is bestuurlijk Nederland in 2021.

Ondanks ronkend beleid neemt de weerstand tegen windturbines toe. Steeds meer mensen beginnen zich te realiseren dat windturbines op land misschien de verkeerde oplossing zijn en om de verkeerde redenen worden gebruikt. Waarom? Om te beginnen zijn ze niet nodig. Alle benodigde windenergie kan op zee worden opgewekt. Dat doet men niet, zoals hierboven uitgelegd. Daarnaast is men in de Achterhoek ruim twee keer zo ambitieus als gevraagd en benodigd. Dat is op zich lovenswaardig, maar ook dom. Want de invulling van deze ambitie met windturbines is heel slecht (zie ook hieronder) en de andere regio's lachen zich kapot dat wij veel meer dan nodig gaan opwekken. Dan kunnen zij namelijk minder gaan opwekken dan ze oorspronkelijk zouden moeten doen.

Wat is nog meer slecht aan windturbines? Er zijn steeds meer wetenschappelijke studies die uitwijzen dat windturbines een slechte en mogelijk blijvende impact hebben op onze gezondheid. Er worden steeds meer studies gepubliceerd waarin de bewegings- en geluidseffecten van de windturbines een groot negatief gezondheidseffect blijken te hebben op omwonenden, tot op kilometers afstand. Mede daarom is in Duitsland al besloten dat windturbines alleen mogen worden geplaatst als er geen mensen wonen binnen 10 x de hoogte van de turbine. In België is de bouw van windturbines stilgelegd, omdat de effecten voor mens en milieu niet duidelijk zijn. Onze burens weten er dus van. Hier in Nederland lopen we achter. Het Rijk stelt geen kaders voor de minimale afstand in meters tussen windturbines en woningen, het Rijk stelt alleen kaders voor geheel achterhaalde geluidsnormen. De kaders voor afstanden kunnen dus autonoom worden gesteld door de gemeente. Dezelfde gemeente die er royaal geld aan verdient. De slager keurt hier zijn eigen vlees. En de provincie faciliteert dit.

Windturbines hebben een slechte invloed op het milieu. Ze richten schade aan bij flora en fauna. Niet alleen bij vogels, maar ook op de grond door de windeffecten, de geluidsproductie en de invloed op de begroeiing in de directe omgeving. Tevens dragen grote windturbines bij aan lokale opwarming, soms tot een volle graad Celsius.

Windturbines verstoren het landschap. Vooral in het vlakke coulissenlandschap van de Achterhoek zijn de windturbines een ernstige dissonant met een negatieve invloed op de horizon.

Windturbines negeren de betrokkenheid van de burger. Door de plaatsing van windturbines hoeven de netwerkpartijen minder te investeren in het lokale kleinschalige netwerk. Hierdoor kan lokaal opgewekte energie niet meer in zijn geheel aan het net worden terug geleverd en verdwijnen dus op den duur de salderingsregelingen. Dit heeft twee ernstige negatieve effecten. In de eerste plaats worden onze inwoners niet meer gestimuleerd om zelf bij de dragen aan het opwekken van duurzame energie en wordt echte burgerparticipatie op dit gebied geblokkeerd. Daarnaast kan juist deze kleinschalig opgewekte vorm van duurzame energie de noodzaak voor de plaatsing van windturbines opheffen, mits deze vorm van participatie wordt meegenomen in de berekeningen!

Windturbines zijn zelf niet duurzaam. De levensduur is beperkt en de kosten van afbraak hoog. De materialen die erin worden gebruikt zijn niet of moeilijk te hergebruiken.

Omdat veel burgers heel goed beseffen dat windturbines heel slecht zijn, is inspraak niet wenselijk. Want dat is hinderlijk voor het verdienmodel. Dus wordt er alleen voor de vorm aan inspraak gedaan, maar altijd op een wijze dat dit geen invloed heeft op de besluitvorming. Denk aan digitale sessies waarbij de bewoners niet mogen inspreken en alleen chatten, de standaard strategie van de RES-Achterhoek. Of het ontwerpen van enquêtes die niet vragen of de inwoners windturbines wel willen hebben, maar de invullers van de enquête alleen maar mogen zeggen wáár ze mogen komen. Manipulatief gedrag is hier standaard beleid. **Dat is sluiproute 2:** ontwijk de inspraak.

